

November 19-én nagy ünnepre gyűltünk össze templomunkban, védőszentünket, a szolgáló szeretet nagy alakját: Árpád-házi Szent Erzsébetet jöttünk ünnepelni, közbenjárását kérni.

Minden évben nagy igyekezettel készülünk templomunk védőszentjének ünnepére. Idén épp a napján, november 19-én ünnepelhettük őt, aki ma talán még időszerűbb, mint bármely előző korban. A gyönyörű Szent Erzsébet-szobrunkat, *Tápai Antal* szobrászművész alkotását *ifj. Brzózka Marek*

szobrászunk restaurálta erre az ünnepre. Így még ragyogóbban áll előttünk a szép műalkotás, amely egyszerűségével magával ragadja a hozzá forduló, fohászkodó embert. A szolgáló szeretet, a felebarátaiban, mindenkiben Jézust látó és szolgáló szent alakja mindannyiunkat nagyon közelről érint, példája megkap, követésre sarkall.

Az ünnepi szentmise előtt *Imre atya* és világi elnökünk, *dr. Bóna Lajos* meleg szavakkal köszöntötte testvérplébániánk híveit, a temesvári Erzsébet-városrész Jézus Szíve templomából érkezett 42 kedves hívet, akik a nyári találkozásunk után – és a tavalyi, centenáriumi ünnepségeinken való itt-tartózkodásuk után –már szinte haza jöttek hozzánk. A szentmisét Varga Kamill ferences testvér, alsóvárosi plébános atya mutatta be, koncelebrálva *Imre, Flóri, Thorday Attila*

és

Ehmann Imre

atyákkal. A ministránsok is szép számmal vettek részt az ünnepi liturgián. Az olvasmányok és az evangélium igéi nagyon összecsengtek Szent Erzsébet életének eseményeivel. Megvalósította életében azokat az igazságokat, melyeket Jézus a tanítványainak mondott: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót mindenkivel, úgy bánjatok az emberekkel, ahogyan akarjátok, hogy veletek is bánjanak, adjatok, és akkor ti is kaptok... Kamill atya prédikációjában Szent Erzsébet életén keresztül kiemelte ezeket a a jézusi gondolatokat. Elénk állította a szentet. Miben példaképünk o nekünk? Jó feleség, hitves volt, hűségesen szerette férjét, másokra is jutott figyelme. A köz érdekében tevékenykedett, a közösségért, szegényekért, betegekért vállalt áldozatokat. Amit éppen tett, mindig arra volt gondja, teljes figyelme; a betegekkel töltött időt csak rájuk fordította; a gyerekei nevelése során csak ok léteztek számára. A Jézussal töltött órák az imádságban, a szentmisében csak Jézus felé fordították lelkét. Jól élte a jelen pillanatot. Honnan kapta az erőt, a bátorságot? A Jézussal megélt személyes, mély kapcsolat volt számára a forrás, a minden. Konrád ferences testvér – az életrajzírója – Erzsébetet kontemplatív asszonynak mutatja be. Mégis a szolgáló, önfeláldozó szeretet szentjeként áll előttünk 800 év távlatában is. A templomot zsúfolásig megtöltő hívek mindannyian ezen az ünnepen is bátorítást, buzdítást kaptunk, hogy Szent Erzsébet élete nem volt hiábavaló, rövid földi léte alatt eljutott az életszentségre, amely mindannyiunk számára ugyanúgy feladat ma is, mint minden korban: ma is szüksége van a világnak a jézusi szeretetre, önfeláldozó nagylelkűségre. Egy új indíttatást kaptunk Szent Erzsébet példáján keresztül, hogy csak így érdemes élni, erre a szolgáló szeretetre van szüksége a világnak.

A misén Szent Cecília kórusunk szolgált énekével, Kodály: Magyar miséje hangzott fel, majd Harmath Artúr két Erzsébethez szóló műve is felcsendült előadásukban, illetve C. Frank: Panis angelicus című kórusműve is elhangzott *Brzózka Helena* gyönyörű szopránjával és *Lucz Ilona* művésznő orgonakíséretével. A befejező énekek után kántorunk,

Kovács Gábor

Bach e-moll prelúdiumával zárta az ünnepi liturgiát.

A templomból kijövet mindenkit megajándékoztak egy-egy „Erzsébetkenyérrel”, amit jó szívvel fogadtunk mindannyian. A plébánia termeiben ezután agapéra várták a híveket: temesváriakat és a helyieket egyaránt. Sok jó ember kis helyen is elfér, mondhattuk, hiszen talán soha még ennyien nem voltunk együtt a plébánia termeiben, ahol a sok finomság mellett elbeszélgettünk rég látott ismerősökkel, temesváriakkal, más plébániákról érkezett testvérekkel, és megtapasztalhattuk a szeretet-együttlét örömét.

Szántóné Babi